

§ 1 Justering av protokoll

Protokollet för den 23 maj justerades.

§ 2 Anmälan om granskningsrapport

Förste vice talmannen anmälde att följande granskningsrapport hade kommit in från Riksrevisionen och överlämnats till skatteutskottet:
RiR 2025:18 Skatteverkets åtgärder mot svartarbete

§ 3 Ärende för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:
Skrivelse
2024/25:193 till försvarsutskottet

§ 4 Ärenden för bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:
Konstitutionsutskottets betänkanden
2024/25:KU20 Granskningsbetänkande
2024/25:KU11 Justitieombudsmännens ämbetsberättelse
2024/25:KU21 Behandlingen av riksdagens skrivelser
2024/25:KU22 Indelning i utgiftsområden

Miljö- och jordbruksutskottets betänkanden
2024/25:MJU21 Nämdöskärgårdens nationalpark och naturvård
2024/25:MJU22 Ett förbättrat genomförande av MKB-direktivet

Civilutskottets betänkande
2024/25:CU18 Ett nytt konkursförfarande

Försvarsutskottets betänkande
2024/25:FöU9 Explosiva varor – en ändamålsenlig hantering av tillstånd
och tillsyn

Svar på interpellation

Anf. 1 Statsrådet ANNA TENJE (M):

Herr talman! Vilken glädjande start på morgonen! Det är inte bara vackert väder, utan vi får dessutom möjlighet att diskutera så viktiga frågor som svensk äldreomsorg och hemtjänst. Nadja Awad har nämligen frågat mig om jag avser att ta några initiativ för att åtgärda bristerna i hemtjänsten och locka fler till yrket.

Det är glädjande att Nadja Awad är engagerad och återkommer med frågor om kompetensförsörjningen i äldreomsorgen. Som jag har framfört tidigare i interpellationssvar till Nadja Awad har vi i Sverige en ordning med kommunalt självstyre, och äldreomsorgen ryms inom det kommunala ansvarsområdet.

Vidare finns, herr talman, bestämmelser i socialtjänstlagen (2001:453) om att insatser ska vara av god kvalitet och att det ska finnas personal med lämplig utbildning och erfarenhet när uppgifter inom socialtjänsten utförs. Kvaliteten i verksamheten ska också systematiskt och fortlöpande utvecklas och säkras.

Av arbetsmiljölagen (1977:1160) följer också att arbetsgivaren bland annat systematiskt ska planera, leda och kontrollera verksamheten på ett sätt som leder till att föreskrivna krav på en god arbetsmiljö uppfylls. Enligt arbetsmiljölagstiftningen är det arbetsgivaren som har huvudansvaret för arbetsmiljön. Arbetsgivaren samverkar med arbetstagarerna om arbetsmiljön, till exempel genom skyddsombudens verksamhet.

Att vidta åtgärder gällande brister i bemanning och kompetens är således en kommunal angelägenhet i första hand. Att säkerställa kompetensförsörjningen handlar bland annat om förbättrade arbetsvillkor, kompetenshöjande insatser samt organisationsförändringar för att behålla och rekrytera personal inom äldreomsorgen. Regeringen är medveten om att det råder en utmanande situation för kommunerna och stöder därför kommunerna med flera olika insatser som bidrar till att stärka såväl kompetensen som arbetsmiljön.

Regeringen har en hög ambitionsnivå för arbetsmiljöpolicen för att möta olika utmaningar i arbetslivet. I budgetpropositionen för 2025 föreslår regeringen en ökning av Arbetsmiljöverkets anslag, som sedan trappas upp ytterligare under 2026 och höjs permanent från och med 2027. Regeringen har även gett en särskild utredare i uppdrag att ta fram ett förslag till ny arbetsmiljöstrategi för åren 2026–2030 (dir. 2024:56). Uppdraget har nyligen redovisats, och ärendet bereds just nu i Regeringskansliet.

Äldreomsorgen är, herr talman, en prioriterad fråga för regeringen. Regeringen stöttar bland annat äldreomsorgen genom det så kallade sektorsbidraget, som kommunerna kan utnyttja utifrån sina egna förutsättningar och behov, till exempel för insatser som förbättrar arbetsmiljön. För att stärka kompetensen i äldreomsorgen har regeringen förlängt Äldreomsorgslyftet till 2026 samt utvecklat satsningen så att medlen kan utnyttjas på ett bättre sätt och fler kan dra nytta av medlen.

Regeringen genomför även åtgärder för att minska sjukskrivningarna och stärka rehabiliteringen, något som har betydelse inte minst för äldreomsorgen, där rapporter visar på höga sjuktal.

Språkkunskaperna är en annan viktig del för att kvaliteten i omsorgen och personalens arbetsmiljö ska bli bättre. Regeringen gav därför tidigare under mandatperioden en utredare i uppdrag att analysera och ta fram förslag på hur ett språkrav i äldreomsorgen kan regleras. Utredningen har nu överlämnat sitt betänkande *Ett språkrav för språkutveckling* (SOU 2024:78) och föreslår bland annat att det införs ett språkrav i socialtjänstlagen tillsammans med utbildningsinsatser för att höja språknivån. Förslagen har remissbehandlats och bereds just nu i Regeringskansliet.

Herr talman! En annan viktig aspekt av äldreomsorgen är ledarskapet. Det är av stor betydelse för arbetsmiljön och kan påverka äldreomsorgens organisering och kvalitet. Regeringen vill därför understryka att det är angeläget att chefer tar del av de möjligheter som nu finns att höja kompetensen, inte minst inom ramen för Äldreomsorglyftet.

Anf. 2 NADJA AWAD (V):

Herr talman! Tack, äldreminister Anna Tenje, för svaret och ännu en debatt om äldreomsorgen! Det uppskattas väldigt mycket att vi kan enas kring vårt engagemang i de här frågorna.

Herr talman! Den 1 juli höjs statsminister Ulf Kristerssons lön till 204 000 kronor i månaden. De andra ministrarnas löner, inklusive äldreminister Anna Tenjes lön, höjs till 161 000 kronor i månaden. Kul att någon får en ordentlig lönehöjning i dessa tider! Andra får dock nöja sig med höjda räntor, hyror och matpriser – inte minst undersköterskor inom äldreomsorgen. Det är denna prioritering regeringen gör med statens skatteintäkter.

Samtidigt har personalen inom äldreomsorgen högst andel sjukskrivningar på hela den svenska arbetsmarknaden på grund av en väldigt dålig arbetsmiljö. Sjukfrånvaron bland hemtjänstens personal är dubbelt så hög som i andra branscher. Ändå säger regeringen och äldreminister Anna Tenje i sitt svar här att äldreomsorgen är en prioriterad fråga för dem. Men nu, just när den här regeringen tillsammans med Sverigedemokraterna har makten över Sverige, slits äldreomsorgens personal ut mer än någonsin. Regeringen måste värna om dem som ska vårda oss, herr talman.

Personalen har levt för länge med att springa fortare på grund av minutscheman och för att det saknas personal inom hemtjänsten. Det leder till att de inte orkar arbeta heltid även om de blir erbjudna en sådan tjänst.

Karin Wiktorsson, anställd på hemtjänsten i Bräcke, skriver i ett blogg-inlägg på Kommunals hemsida att hon under ett besök i en hemtjänstgrupp under en av sommarens varmaste dagar ser hur några ur personalen dricker vätskeersättning som chefen väldigt snällt har köpt in. Några vill däremot inte ha. När hon frågar varför får hon till svar att de inte vill dricka eftersom det kommer att göra att de blir kissnödiga. Schemana är så späckade att det knappt finns tid att gå på toaletten om man trots allt skulle behöva det.

Personal tvingas gena under sina besök och undvika att dricka för att slippa tidsödande toalettbesök och kan nästan aldrig ta ut sin fulla lagliga lunchrast. På grund av all denna stress drabbas personal av hjärtproblem, bland annat hjärtinfarkt. Det råder kronisk underbemanning med späckade scheman inom hemtjänsten.

Det låter inte som att detta är en prioriterad fråga för regeringen, herr talman. Men lönehöjningarna för statsministern och de övriga ministrarna

var en prioritering. Att i omgångar ge skattesänkningar med miljardtals kronor och att höja nivåerna för lyx-rot och lyx-rut med miljardtals kronor, vilket främst gynnar de allra rikaste i Sverige – miljonärer och miljardärer – har också varit prioriteringar för den här regeringen.

Nu ska Arbetsmiljöverket granska över 700 arbetsplatser inom hemtjänsten inom ramen för sin senaste arbetsmiljöundersökning. Vänsterpartiet välkomnar varmt den granskningen.

Vi hoppas att regeringen kan vidta systemomvälvande åtgärder för att förbättra arbetsmiljön inom hemtjänsten och därmed också säkerställa att äldre och brukare får en värdig vård och omsorg.

Min fråga är: Är äldreministern och regeringen beredda att tillföra de resurser som behövs och implementera nationella bemanningsriktlinjer för att kommuner ska kunna stoppa minutstyrningen och öka personalstyrkan inom hemtjänsten?

Anf. 3 Statsrådet ANNA TENJE (M):

Herr talman! I mina tidigare interpellationsdebatter med Nadja Awad har jag tagit upp många av de satsningar regeringen gör inom äldreomsorgen, både när det gäller särskilt boende och när det gäller hemtjänsten. Till exempel är skyddad yrkestitel för undersköterskor för att öka attraktiviteten för yrket och stärka kompetensen i detta viktiga yrke en viktig pusselbit i att få fler att vilja stanna kvar i yrket och att också attrahera fler. Det handlar ju i mångt och mycket just om kompetensförsörjningen och om bristen på kompetent arbetskraft.

Sedan regeringen införde möjligheten till skyddad yrkestitel den 1 juli 2023 har 127 000 undersköterskor fått sin yrkestitel. Detta är ett viktigt steg, och det är någonting som behöver lyftas fram. Fler kommuner behöver jobba aktivt med detta. Man ska känna både stolthet och att det man gör är viktigt. Det gör man, men att man också kan visa upp det tenderar att få fler att vilja söka sig till de här yrkena.

Nadja Awad nämner minutstyrningen, det vill säga ett tidsplaneringsverktyg. Det ryms också inom det kommunala ansvarsområdet. Regeringen varken kan eller bör lägga sig i om en kommun gör på ett visst sätt för att planera sin verksamhet.

Däremot kan jag konstatera att jag har gjort många studiebesök i olika kommuner. Vissa av dem har valt att använda sig av det här tidsplaneringsverktyget, medan andra har valt att inte göra det längre. Jag har träffat många kommuner där man menar att det funkar alldeles utmärkt att använda tidsplaneringsverktyget men också flera som vittnar om att det inte alls fungerar. I vissa kommuner där man valt att inte använda det fungerar det utmärkt, medan vissa kommuner har stora problem i alla fall.

Jag kan se att detta kokar ned till något som jag redan har varit inne på, nämligen ledarskap. När man använder ett verktyg i hemtjänsten som man är ense om och har ett ledarskap som är starkt – ett inkluderande ledarskap som ser och bekräftar medarbetarna och där medarbetarna får vara delaktiga i diskussioner om hur man ska planera, antingen det gäller vårdplanering eller schemaläggning – fungerar det alldeles utmärkt. Det har inte att göra med huruvida man har ett tidsplaneringsverktyg som innebär minutstyrning eller något annat system som är tillitsbaserat, utan det handlar om ledarskapet. Att satsa på detta blir därför en av de viktigaste uppgifterna för Sveriges kommuner framöver.

Jag delar inte heller alls den uppfattning som ledamoten uttrycker att bristen i äldreomsorgen är något som har vuxit fram nu. Den rapport som Socialstyrelsen nyligen presenterade visar faktiskt precis på motsatsen, och det är något som jag bara kan beklaga.

Det Socialstyrelsen visar i sin rapport om bristerna i arbetsmiljön är att det handlar om samma brister i arbetsmiljön som vi såg för 20 år sedan. Vi kan bara konstatera att detta är ett stort misslyckande och att vi inte på vare sig kommunal, regional eller statlig nivå har lyckats förbättra arbetsvillkoren inom äldreomsorgen under dessa 20 år. Detta är en läxa som vi har att lära sedan många år. Det finns mycket att göra på detta område, och jag återkommer gärna till det i nästa inlägg.

Anf. 4 NADJA AWAD (V):

Herr talman! Jag skulle vilja ta vid där äldreministern slutade. Ministern säger att vi nu ser samma brister inom äldreomsorgen som vi har sett under de senaste 20 åren. Också Coronakommissionen har konstaterat att det inte har skett någon förändring sedan pandemin. Regeringen och äldreministern säger att äldreomsorgen är en prioriterad fråga för regeringen.

Men varför har vi den mest sjukskrivna och mest sjukfrånvarande personalen inom just äldreomsorgen, om nu äldreomsorgen är en så viktig och prioriterad fråga för den här regeringen? Jag får inte ihop den ekvationen. Jag tror att de som lyssnar på debatten inte heller får ihop den ekvationen och inte heller de som jobbar inom svensk äldreomsorg. Det är också därför som vi i omgångar har kallat upp ministern till socialutskottet för att redogöra för hur regeringen ska mota bort de brister som vi ser inom svensk äldreomsorg.

Ofta brukar äldreministern referera till Äldreomsorgslyftet. Det är välkommet. Men undersköterskor och vårdbiträden varslas i dag på grund av besparingar. Det finns sådana siffror. Det är besparingar som är ett resultat av att det tillförs för lite statsbidrag från regeringen till både mindre och större kommuner.

Det är viktigt att utbilda och vidareutbilda äldreomsorgens personal så att vi får en gedigen kompetensförsörjning inför de utmaningar vi ser för framtiden. Men vi i Vänsterpartiet ser också gärna att de också får behålla sina anställningar och att de till och med blir fler inom äldreomsorgen. Hur ska detta bli möjligt när staten och regeringen inte tillför tillräckliga resurser till kommunerna så att de kan behålla sin äldreomsorgspersonal och anställa fler?

Jag säger inte att det är enbart regeringens uppdrag att avskaffa de minutstyrda schemana, men jag vill poängtera att det är just dessa scheman som skyddsombuden runt om i landet har beskrivit som en tydlig bov i arbetsmiljöproblemet. Det är också något som Arbetsmiljöverket särskilt ska titta på i sin granskning.

Jag vill bara få svar på min fråga. Mot bakgrund av granskningens slutsatser, är regeringen utifrån sitt lagstadgade ansvarsområde beredd att göra det som krävs för att säkerställa att kommuner kan få bort de minutstyrda schemana så att personalen får en bättre arbetsmiljö och därmed också vill stanna kvar eller kan lockas tillbaka till äldreomsorgen?

Äldreministern nämner också hur viktigt det är med ledarskapet. Det är också därför som jag lyfter fram vikten av nationella bemanningsrikt-

linjer, där regeringen sänder ut en tydlig normering för äldreomsorgen vad gäller antalet medarbetare under varje chef.

Det är i dag alltför många medarbetare under varje chef. Medarbetarna hinner inte träffa sin chef, och chefen hinner inte träffa sina medarbetare. På vilket sätt ska man kunna lösa viktiga arbetsmiljöproblem om det är alltför många medarbetare under varje chef? Detta är något som fackförbund har påtalat i omgångar, och vi har också diskuterat det i debatter och i utskottet när ministern har varit där. Det är därför jag framhåller vikten av nationella bemanningsriktlinjer från regeringen. Hur ser äldreminister Anna Tenje på detta?

Anf. 5 Statsrådet ANNA TENJE (M):

Herr talman! Jag börjar där ledamoten slutade.

Jag delar helt uppfattningen att just första linjens chefer inom äldreomsorgen har alldeles för många medarbetare under sig. Det är också något som framgår i den rapport som Socialstyrelsen har tagit fram. I rapporten visar man att första linjens chefer i genomsnitt har 48 medarbetare. Det är dubbelt så många som genomsnittet på arbetsmarknaden. Här behöver förutsättningarna för cheferna bli betydligt mycket bättre så att de får möjlighet att utveckla, leda och stötta sin personal. Här behöver det ske en stor förändring.

Jag är inte helt säker på att det kommer att lösa problemet om man reglerar detta i exakta tal, men jag tror att det behöver ske ett mycket större arbete. Det behövs en större satsning inom den kommunala äldreomsorgen, och inte minst behöver man satsa på ledarskapsutbildning för första linjens chefer, men också för andra delar.

Jag brukar likna äldreomsorgen vid skolan, där man har en omfattande utbildning för rektorer, biträdande rektorer och så vidare – ledare inom skolans värld. Jag tror inte att någon av oss skulle vilja plocka bort den viktiga rektorsutbildningen, just för att det krävs så mycket inom en komplicerad organisation.

Men motsvarande utbildning finns inte inom äldreomsorgen. Jag tycker att detta är någonting som vi verkligen bör fundera på, för den situation som man har som första linjens chef eller som ledare inom äldreomsorgen i dag är inte hållbar. Det visar också tydligt de siffror som vi får från Försäkringskassan när det gäller sjukskrivningar inom offentlig sektor, särskilt inom kvinnodominerade yrken, där sjukskrivningarna är betydligt fler än vad de är inom andra områden. Det är inte hållbart.

Skulle vi få bukt med sjukskrivningarna och skapa en bättre arbetsmiljö och bättre stöd och stöttning för medarbetarna från chefs sida skulle vi inte ha samma kompetensbrist inom äldreomsorgen. Om fler orkar gå från deltid till heltid eller för den delen komma tillbaka från en sjukskrivning är inte kompetensförsörjningsproblematiken längre så stor. Det skulle dessutom öka attraktionskraften så att fler vill söka sig till dessa viktiga yrken.

När jag fick rapporten från Socialstyrelsen och siffrorna från Försäkringskassan gällande sjukskrivningar inom offentlig sektor tillkallade jag därför SKR, Sveriges Kommuner och Regioner. Det är de största arbetsgivarna och de som har de allra flesta av dessa medarbetare under sig.

Jag tillkallade presidiet. Men jag valde också att bjuda in ledande företrädare för regionerna som sitter i personalutskotten från politikens håll

och även ledande kommuner – just för att diskutera vikten av att det nu är hög tid att vi tar på oss ledartröjan, alldeles oavsett politiskt parti, för att verkligen få bukt med arbetsmiljöproblematiken inom svensk äldreomsorg med också svensk offentlig sektor, som sticker ut markant när det gäller sjukskrivningarna.

Det gjorde jag då, och det är ett arbete som jag kommer att fortsätta med. De åtgärder som vi gör kommer sammantaget att leda till en förbättring av arbetsmiljön.

Vi pratade om skyddade yrkestitlar. Vi pratade om Äldreomsorgslyftets stora fördelar när det gäller att satsa på kompetensförsörjningen. Kommunerna har själva ett enormt stort ansvar för att utbilda sin personal men också att se till att det lönar sig att vara utbildad – att välja att gå en utbildning – och att man då kan göra karriär inom de här viktiga yrkena så att man ser en bred framtid.

Vi satsar på språkraven för att förbättra arbetsmiljön. Vi har ökad medicinsk kompetens så att man kan jobba mer professionsövergripande och få hjälp och stöd i att göra bra bedömningar. Vi satsar på anhörigstödet. Men framför allt brinner vi för att förbättra arbetsmiljön inom dessa viktiga yrken.

Anf. 6 NADJA AWAD (V):

Herr talman! Jag vill inleda med att tacka för debatten och avsluta med några reflektioner från min sida.

Under regeringens och Sverigedemokraternas styre ser vi svart på vitt att äldreomsorgens personal, framför allt inom hemtjänsten, blir sjukare, mer slitna och fattigare. Upplevelsen är att makten – politikerna, de som styr landet – har övergett dem och prioriterat annat. Det var därför som jag inledde debatten med att poängtera att det blir en nagel i ögat hos hemtjänstens personal, som är sjukare och mer frånvarande från sina arbetsplatser, när statsministern och andra ministrar får en löneökning, när miljardärerna och miljonärerna får en skattesänkning och när man får statliga subventioner och kan använda lyx-rotbidrag och lyx-rutbidrag.

Jag tycker att den här prioriteringen också blir framträdande när vi får höra från äldreminister Anna Tenje om vilka prioriteringar och satsningar som görs inom hemtjänsten – i alla fall från statligt håll. Det pratas inte om vikten av att öka resurserna till både mindre och större kommuner. Det är svårt att behålla personal. Det är svårt att rekrytera ny personal, och det är svårt att utbilda och vidareutbilda personal. Det är därför som vi har planeringsverktyget vad gäller minutstyrningen inom äldreomsorgen. När det saknas resurser måste man effektivisera, och det skadar äldreomsorgens personal.

Anf. 7 Statsrådet ANNA TENJE (M):

Herr talman! Stort tack till Nadja Awad för att hon har ställt den här interpellationen!

Jag tycker, som sagt, att detta är oerhört viktigt. Vad som dock gör mig lite beklämd, herr talman, är: Trots att vi har haft åtskilliga debatter här i kammaren när det gäller äldreomsorgen tycks inte riktigt all information gå in.

När Nadja Awad påstår att jag eller regeringen inte satsar på äldreomsorgen förväntar man sig nästan att Nadja Awad ska komma med andra

förslag från Vänsterpartiet, som vi då inte väljer att plocka upp. Men man kan konstatera att Nadja Awad inte en enda gång när vi har stått i de här talarstolarna själv har lagt fram några förslag eller sagt vad hon saknar från regeringens sida, som vi inte satsar på.

Samtidigt kan vi konstatera att vi har tillsatt språkkravsutredningen och att vi kommer att komma med förslag för att just stärka språket och få bukt med språkförbistringarna inom äldreomsorgen så att äldre kan förstå och göra sig förstådda.

Vi har den stora utredningen kring medicinsk kompetens. Redan i förra veckan berättade vi om att det nu blir obligatoriskt för kommunerna att ha en MAR, medicinskt ansvarig för rehabilitering, vid sidan av en MAS för att just öka kvaliteten inom äldreomsorgen och se till att äldre inte faller mellan stolarna utan får den rehabilitering de har rätt till för att kunna bibehålla sina funktioner.

Vi har också gjort en kraftig satsning på anhöriga för att stötta många av de äldre anhörigvårdarna så att de orkar lite längre.

Samtidigt har vi ett helt batteri när det gäller återgång i arbete, att minska sjukskrivningarna inom äldreomsorgen och att se till att fler kan komma tillbaka till dessa viktiga yrken, gå från deltid till heltid och framför allt känna att det är framtidsyrken som de vill satsa på.

Sammantaget är det väldigt många åtgärder som stärker svensk äldreomsorg i en svår och utmanande tid.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

§ 6 Bordläggning

Följande dokument anmälades och bordlades:

EU-dokument

COM(2025) 179 Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om registreringsbevis för fordon och registreringsuppgifter för fordon som registrerats i nationella fordonsregister och om upphävande av rådets direktiv 1999/37/EG

COM(2025) 186 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2024/1348 vad gäller upprättande av en förteckning över säkra ursprungsländer på unionsnivå

§ 7 Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 12 juni

2024/25:717 Riksgäldens transparens

av *Tobias Andersson* (SD)

till finansminister Elisabeth Svantesson (M)

2024/25:718 Säkerhets- och mineralavtal mellan USA och Demokratiska republiken Kongo

av *Lorena Delgado Varas* (V)

till statsrådet Benjamin Dousa (M)

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 12 juni

2024/25:1247 Skyndsamhetskrav i lagstiftningen

av *Isak From* (S)

till justitieminister Gunnar Strömmer (M)

2024/25:1248 Skatteverket som remissinstans

av *Laila Naraghi* (S)

till finansminister Elisabeth Svantesson (M)

2024/25:1249 Risk för påverkanskampanj i framttagande av rapport

av *Jacob Risberg* (MP)

till arbetsmarknads- och integrationsminister Mats Persson (L)

2024/25:1250 Avskiljningar inom Sis

av *Maj Karlsson* (V)

till statsrådet Camilla Waltersson Grönvall (M)

2024/25:1251 Arbetssjukdomar

av *Johanna Haraldsson* (S)

till statsrådet Nina Larsson (L)

2024/25:1252 EU och etanol

av *Erik Hellsborn* (SD)

till statsrådet Romina Pourmokhtari (L)

§ 9 Kammaren åtskildes kl. 9.27.

Sammanträdet leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

ANNA ASPEGREN

/Olof Pilo

Innehållsförteckning

§ 1 Justering av protokoll	1
§ 2 Anmälan om granskningsrapport	1
§ 3 Ärende för hänvisning till utskott	1
§ 4 Ärenden för bordläggning	1
§ 5 Svar på interpellation 2024/25:694 om arbetsmiljön i hemtjänsten	2
Anf. 1 Statsrådet ANNA TENJE (M)	2
Anf. 2 NADJA AWAD (V).....	3
Anf. 3 Statsrådet ANNA TENJE (M)	4
Anf. 4 NADJA AWAD (V).....	5
Anf. 5 Statsrådet ANNA TENJE (M)	6
Anf. 6 NADJA AWAD (V).....	7
Anf. 7 Statsrådet ANNA TENJE (M)	7
§ 6 Bordläggning.....	8
§ 7 Anmälan om interpellationer	8
§ 8 Anmälan om frågor för skriftliga svar	9
§ 9 Kammaren åtskildes kl. 9.27.	9